

[Leonhard Hansen.]

Beløb, hvoraf man brugte en Trediedel til Administrationsudgifter, til Flyveture, til Agitation og lignende.

Alt dette synes jeg indeholder et tydeligt Bevis for, at det er rigtigt, at der lovgives paa dette Omraade.

Kristen Amby: Den højtærede Justitsminister har allerede sagt, at vi kan forhandle om Tingene. Jeg tænker ogsaa, at vi da kan forhandle om Udtrykket „kirkelige Lokaler“ i § 4. Jeg mener det alene af den Grund, at saa vidt jeg kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget og af Justitsministerens Fremsettelsestale, er det, man vil til Livs, Svindel; men den Praksis, som har været fulgt, og som ingen har kunnet rejse berettigede Indvendinger imod, vil man ikke til Livs, nemlig den Praksis, som er fulgt og følges hver eneste Sommer, at der indsamles til kirkelige, kristelige og religiøse Formaal i Skovene, i Krohaver og i Præstegaardshaver. Jeg tror derfor, at man kommer til at erstatte det nævnte Udtryk med et andet: I Stedet for „kirkelige Lokaler“ kunde man maaske skrive „ved kirkelige, kristelige eller religiøse Møder“. Derved vilde det samme være naaet, og saa undgik man det snævre Begreb, som Lovforslagets Udtryk betegner.

Munch-Petersen: Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen diskede op med en Del af den Valgpropaganda, som den socialdemokratiske Presse førte i Brechen under sidste Landstingsvalgkampagne, og med samme fuldkommen usandfærdige Fremstilling af Tingene, som den socialdemokratiske Presse bragte.

Det drejer sig om Penge, som var indsamlet for at videreføre Skotøjskonflikten. Man maatte nemlig regne med, at denne Konflikt maatte videreføres som *ulovlig* Kamp, hvis den skulde bringe noget Resultat. Der kom imidlertid ikke nogen ulovlig Kamp, og Pengene kunde altsaa ikke anvendes til dette Formaal, men maatte anvendes til andre Konflikter. Man var altsaa begyndt paa en Indsamling og havde sendt Lister ud. Der blev sendt ca. 600 ud, men der indkom kun Beløb paa de 43. Og naturligvis indgaar kun de Lister i Indtægtsberegningen, hvorpaa der er kommet Beløb; det skulde de fleste dog kunne forstaa.

Der kom altsaa ingen ulovlig Konflikt. Derfor blev Pengene ikke anvendt til dette Formaal. Der var ingen at støtte; thi da Skotøjsarbejderne førte Kampen som lovlige Konflikter, fik de Understøttelse

paa anden Maade. Alle disse Ting har der adskillige Gange været redegjort for, og Regnskaberne er fuldt ud revideret af „International Arbejderhjælp“s Revisorer. Disse er aldeles ikke ekskluderet eller noget i den Retning. Det er en af de sædvanlige Skrøner, man har bragt i den socialdemokratiske Presse.

Hvad Indsamlingen til Nakskov-Arbejderne angaar, er det rigtigt, at en Del af det indkomne Beløb er anvendt til Agitation. Dette er sket ud fra det Formaal, Indsamlingen havde: at understøtte politisk og økonomisk. Hvis man ikke havde rejst Nakskov-Sagen, var der naturligvis heller ikke kommet Penge ind til økonomisk Understøttelse, det er ganske klart. Men det koster Penge at rejse en Sag over hele Landet, rejse en Kampagne for Amnesti for Nakskov-Arbejderne.

Det var jo saaledes, at hele den borgerlige Presse, „Social-Demokraten“ indbefattet, stemplede Nakskov-Arbejderne, disse Ofre for Klassejustitsen, som Voldsmænd og kriminelle Forbrydere, og det blev altsaa Nakskov-Komiteens Opgave og Fortjeneste, at den fik drejet denne Sag om, sat den ind i det rigtige Spor, oplyst store Dele af Befolkningen om, at det drejede sig om en Klasesag, udsprunget af en Arbejdsløshedsdemonstration til Byraadet og af Arbejdernes Demonstration den 1. Maj, som Politiet havde forbudt, og som Politiet huggede ind paa.

Ogsaa Nakskov-Komiteens Regnskaber er fuldkommen i Orden. Hvis man hører andet, er det blot Skrøner, som er udbredt i den socialdemokratiske Presse under store og skrigende Overskrifter om Bedrageri. Baade gennem Pressen og ved dette Lovforslag ønsker man blot at lægge de størst mulige Hindringer i Vejen for Arbejdernes Indsamlinger.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen har Ordet for en kort Bemærkning. — Jeg anmoder om, at man ikke fjerner sig alt for meget fra den Sag, der er til Behandling.

Leonhard Hansen: Jeg gør opmærksom paa, at det stadig væk er Det kommunistiske Partis egne Revisorer, der er Tale om. Der var ikke Spørgsmaal om nogen Aktion fra „Social-Demokraten“s Side. Nej, det var Partiets egne Revisorer, som krævede Regnskaberne for den Indsamling, der havde fundet Sted, forelagt. Denne foregik for øvrigt ikke paa den Maade, det ærede Medlem sagde. Det